

ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਲਾਓਦਿਕਿਆ ਦੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ - ਨੰਬਰ ਸੇਲ੍ਹਾਂ

Jeff Pippenger

2025-12-22

ਨੰਬਰ ਸੇਲ੍ਹਾਂ

ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਨੇ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਰੀ ਖੋਜ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਕਬੂਲ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਉਸ ਤਰਕ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਸ਼ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਚਾਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਲਲੇਖ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ, ਜਿਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਲਿਦਾਨੀ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦਾ ਹੈ।

ਹੇ ਮਤਵਾਲਿਓ, ਜਾਗੋ ਅਤੇ ਰੋਵੋ; ਅਤੇ ਹੇ ਮਦਿਰਾ ਪੀਣ ਵਾਲਿਓ ਸਭੇ, ਵਿਲਾਪ ਕਰੋ, ਨਵੀਂ ਦਾਖਰਸ ਦੇ ਕਾਰਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕੱਟੀ ਗਈ ਹੈ। ਯੋਏਲ 1:5.

ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "cut off" H3772 ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਮੂਲ ਧਾਤੁ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਕੱਟਣਾ (ਵੱਖ ਕਰ ਦੇਣਾ, ਢਾਹ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਟੁਕੜੇ ਕਰਨਾ); ਭਾਵਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਸ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਖਪਾ ਦੇਣਾ; ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੇਮ ਬੰਨ੍ਹਣਾ (ਅਰਥਾਤ ਗਠਜੋੜ ਜਾਂ ਕਰਾਰ ਕਰਨਾ, ਜਿਸਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਰੀਤ ਮਾਸ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਲੰਘਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ)।'

ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ "cut off" ਦੀ Strong's ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, ਵਿਆਕਰਣਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ "primitive root" ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਾਚਾ ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇਹ ਕਟਾਈ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਾਚਾ ਦੀ ਜੇਤ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੇਤ ਉਸ ਦੇ ਮੂਲ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਰੋਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਾਚਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "Cut" ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਸਰੋਤਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਣਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ primitive root ਵਜੋਂ ਹੀ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾਪੱਤਰ ਕੇਵਲ ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ "ਨਵੀਂ ਦਾਖਰਸ" ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ 'ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ' ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਜੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ—ਉਹ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਲੋਕ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ "ਮੂਲ ਜੜ੍ਹਾਂ" ਅਬਰਾਹਾਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਜੋ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਈ, ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਜੜ੍ਹਾਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਬਹੁਤੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ। ਉਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਜੋ ਯਹੋਸ਼ੂਆ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ, ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਜੜ੍ਹਾਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਜੜ੍ਹਾਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ, ਅਤੇ ਜੋ ਫਿਰ 1844 ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਾਚਾ-ਬੱਧ ਲੋਕਾਂ ਵਜੋਂ ਪਰਖੇ ਗਏ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਜੜ੍ਹਾਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ, ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਪਰਮ-ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਜੜ੍ਹਾਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਲਾਓਦਿਕਿਆਈ ਅੰਦੋਲਨ, ਜਿਸ ਨੇ 1863 ਵਿੱਚ ਯਰੀਹੋ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਇਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਜੜ੍ਹਾਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਲਾਓਦਿਕਿਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ, ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਉਗਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਜੜ੍ਹਾਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੇ, ਜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ।

ਯੇਏਲ ਵਿੱਚ ਮਦਿਰਾਪਾਨੀ ਜਾਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵਜੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸਦਾ ਉਲਟ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੇਏਲ "ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਮੁਕਟ" ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪੂਜਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸ਼ਟੀਕ੍ਰਿਤ ਵਾਚਾ ਉਸੇ "ਕੱਟਣ" ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਬਲਿਦਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੱਟਣ ਗੰਠ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ ਦੀ ਵਿਛੋੜੀ ਹੈ। ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੰਠ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਗੰਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਉਪਜ ਦੀ ਗੰਠ-ਭੇਟ ਵਜੋਂ, ਜੋ ਫਿਰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, "ਪਹਿਲਿਆਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਾਂਗ।"

ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਚਾਰ ਥਾਵਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਤਪੱਤੀ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ "ਬੁਲਾਇਆ" ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕੌਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਸੱਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਬਰਾਮ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਅਦਾਕਾਰਕ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਮ-ਪਰਿਵਰਤਨ ਵੀ ਹੈ। ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਚਾਰ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੀਜੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਅਬਰਾਮ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਦੀ ਸੌਂਹ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸੌਂਹ ਖਾਧੀ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਅਸੀਸ ਦੇ ਕੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅਸੀਸਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਵਾਧਾ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਧਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਤ ਕੀਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੇ ਦੀ ਸੌਂਹ ਖਾਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸੌਂਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਹਰ ਇਕ ਝਗੜੇ ਦਾ ਅੰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ, ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨਸੂਬੇ ਦੀ ਅਪਰਿਵਰਤਨਯੋਗਤਾ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਹ ਨਾਲ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ; ਤਾਂ ਜੋ ਦੇ ਅਪਰਿਵਰਤਨਯੋਗ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਅਸੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਧਰੀ ਹੋਈ ਆਸ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਸ਼ਰਨ ਲੈ ਲਈ ਹੈ, ਬਲਵਾਨ ਧੀਰਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੀਏ; ਇਹੀ ਆਸ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਤਮਾ ਦਾ ਲੰਗਰ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਡੋਲ ਵੀ, ਅਤੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ; ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਲਕੀਸਿਦਕ ਦੀ ਰੀਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਦਾ ਲਈ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 6:13-20.

ਬੁਲਾਹਟ ਅਬਰਾਮ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈ "ਸਹੁੰ" ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੇ ਦੂਜਾ ਸਾਕਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈ "ਸਹੁੰ" ਤਿੰਨ-ਪੱਖੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਸੀ, ਦੂਜਾ, ਤੀਜਾ ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਕਦਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਤਿੰਨ-ਪੱਖੀ ਵਾਚਾ ਹਨ। ਉਤਪੱਤੀ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਕ ਨਾਟਕੀ ਰਸਮ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਔਪਚਾਰਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਕੱਟਦਾ" (ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ) ਹੈ, ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਬਿਨਾ ਸ਼ਰਤ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਧਰਤੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਮਿਸਰ ਦਾ ਦਰਿਆ ਅਤੇ ਫਰਾਤ ਦਰਿਆ। ਤਿੰਨ-ਪੱਖੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਉਲੇਖ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਉਲਾਈ ਅਤੇ ਹਿੰਦਦੇਕੇਲ ਦਰਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਦਰਿਆ ਅਬਰਾਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਸੰਗ ਅਬਰਾਮ ਦੇ ਦੋ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੋ ਦਰਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚਾਰ ਦਰਿਆ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਲਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ।

ਉਸੇ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਅਬਰਾਮ ਨਾਲ ਇਕ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਤੇਰੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮਿਸਰ ਦੀ ਨਦੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਹਾਨ ਨਦੀ, ਅਰਥਾਤ ਫਰਾਤ ਦੀ ਨਦੀ ਤੱਕ: ਕੇਨੀ, ਕੇਨਿਜੀ, ਕਦਮੋਨੀ, ਹਿੱਤੀ, ਪਰਿਜੀ, ਰਫਾਈਮ, ਅਮੋਰੀ, ਕਨਾਨੀ, ਗਿਰਗਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਯਬੁਸੀ। ਉਤਪੱਤੀ 15:18-21।

ਅਬਰਾਮ ਨਾਲ ਜੇ ਧਰਤੀ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸ ਰਾਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਜਦਕਿ ਅਹਿਦ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸ ਕਬੀਲਿਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜਿਆਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਸੰਸਾਰ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸ ਕਿਰਮਿਜ਼ੀ ਰੰਗ ਦੀ ਵੇਸ਼ਵਾ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੇਠ, ਜੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦੱਸ ਰਾਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ-ਵਿਸ਼ਵ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਖੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਬਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਕਲੀਸੀਆ-ਅਤੇ-ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮਿਸਰ ਦੀ ਨਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜਕਲਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੀ ਨਦੀ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਲੀਸੀਆਕਲਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਬਰਾਮ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ,

ਡਰ ਨਾ, ਅਬਰਾਮ: ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਢਾਲ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਅਤਿ ਮਹਾਨ ਇਨਾਮ ਹਾਂ।

ਅਤੇ ਅਬਰਾਮ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਦੇਵੇਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਿਸੰਤਾਨ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਇਹ ਦਮਿਸ਼ਕ ਦਾ ਅਲੀਏਜ਼ਰ ਹੈ? ਅਤੇ ਅਬਰਾਮ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਵੇਖ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ; ਅਤੇ, ਦੇਖ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜੰਮਿਆ ਹੈ ਉਹੀ ਮੇਰਾ ਵਾਰਸ ਹੈ। ਅਤੇ, ਵੇਖੋ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ,

ਇਹ ਤੇਰਾ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਜੇ ਤੇਰੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਕੋਥੋਂ ਨਿਕਲੇਗਾ, ਉਹੀ ਤੇਰਾ ਵਾਰਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੁਣ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਣ ਸਕੇਂ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੇਰਾ ਵੰਸ਼ ਐਸਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਰਮਤਾ ਲਈ ਗਿਣਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ,

ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ, ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਕਸਦੀਆਂ ਦੇ ਉਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਂਦਾ, ਤਾਂ ਜੇ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਤੈਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਜੋਂ ਦੇਵਾਂ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ, ਮੈਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੋਵਾਂਗਾ? ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ,

ਮੇਰੇ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਬੱਛੀ, ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਬੱਕਰੀ, ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਮੱਛਾ, ਇੱਕ ਫਾਖਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਬੂਤਰ ਦਾ ਬੱਚਾ ਲੈ ਆ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਵੰਡਿਆ, ਅਤੇ ਹਰ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ; ਪਰ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਨਹੀਂ ਵੰਡਿਆ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਾਸਖੋਰ ਪੰਛੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਥੱਲੇ ਉਤਰੇ, ਤਾਂ ਅਬਰਾਮ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਲੱਗਾ, ਤਾਂ ਅਬਰਾਮ ਉੱਤੇ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਆ ਪਈ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਭਿਆਨਕ ਮਹਾਂ-ਅੰਧਕਾਰ ਦਾ ਇਕ ਸੰਤਾਪ ਉਸ ਉੱਤੇ ਛਾ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਬਰਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ,

ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਜਾਣ ਲੈ ਕਿ ਤੇਰਾ ਵੰਸ਼ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇਸੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸੌ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੁੱਖ ਦੇਣਗੇ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਕੌਮ ਦੀ ਉਹ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ, ਉਸ ਦਾ ਮੈਂ ਨਿਆਂ ਕਰਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਵੱਡੀ ਦੌਲਤ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਗੇ।

ਅਤੇ ਤੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਕੋਲ ਜਾਵੇਂਗਾ; ਤੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਬੁੱਢੇਪੇ ਵਿੱਚ ਦਫਨਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪਰ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਆਉਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਮੇਰੀਆਂ ਦੀ ਬਦੀ ਅਜੇ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

ਅਤੇ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਧਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਵੇਖੋ, ਧੂੰਆਂ ਛੱਡਣ ਵਾਲੀ ਭੱਠੀ ਅਤੇ ਅੱਗ ਦੀ ਇੱਕ ਜੋਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਲੰਘੀ। ਉਤਪੱਤੀ 15:1-17.

ਉਹ ਜੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੇ ਸਤੰਭ ਅਤੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਬੱਦਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ "ਕੱਟੇ ਹੋਏ" ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਧੂੰਆਂ ਕੱਢਦੀ ਭੱਠੀ ਅਤੇ ਜਲਦੇ ਦੀਵੇ ਵਾਂਗ ਲੰਘਿਆ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਿਨ ਦੇ ਵੇਲੇ ਬੱਦਲ ਦੇ ਥੰਮ੍ਹ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਤੁਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦਿਖਾਏ; ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਵੇਲੇ ਅੱਗ ਦੇ ਥੰਮ੍ਹ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਨਣ ਦੇਵੇ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦਿਨ ਰਾਤ ਤੁਰ ਸਕਣ। ਉਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦਿਨ ਦਾ ਬੱਦਲ ਦਾ ਥੰਮ੍ਹ, ਨਾ ਹੀ ਰਾਤ ਦਾ ਅੱਗ ਦਾ ਥੰਮ੍ਹ, ਹਟਾਇਆ। ਕੁਚ 13:21, 22.

ਸੜਦਾ ਦੀਵਾ ਅਤੇ ਧੂੰਆਂ ਕੱਢਣ ਵਾਲੀ ਭੱਠੀ ਬੱਦਲ ਜਾਂ ਅੱਗ ਦੇ ਸਤੰਭ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ ਅਤੇ ਅਬਰਾਮ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਚਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਦੇ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਤੱਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, “ਡਰ ਨਾ,” ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰੋ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਬਰਾਮ ਵਾਂਗ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਡਰ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਹਨ।

ਅਹਿਦ ਦੇ ਇਸ ਅਨੁਛੇਦ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਅਬਰਾਮ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ। ਤਿੰਨ ਦੂਤ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਪਾਪ, ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ, ਅਹਿਦ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਤੀਜਾ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ। ਅਹਿਦ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜੋ ਸਦਾ ਹੀ ਤਿੰਨਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਕਟਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਹਿਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਇਹ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੈਥੀ ਅਧਿਆਇ ਚੌਦਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਬਰਾਮ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਭੇਟ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭੇਟ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਭੇਟ ਮਲਾਕੀ ਤਿੰਨ ਦੇ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਉਸ ਭੇਟ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਜੋਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਸਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਚਾਲੀ-ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਅਰਸੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਸਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।

ਮੂਸਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, (ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ), ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਪਰਖ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਪਰਖ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਖਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੀ ਦੇਹਿਕ ਦਿੱਖ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਦਾਨੀਏਲ ਲਈ ਤੀਜੀ ਪਰਖ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਰਾਜਾ ਨਬੂਕਦਨੇਜ਼ਰ ਵੱਲੋਂ ਸੀ, ਜੋ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਮੂਸਾ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰੋਨ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੂਸਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਸ ਵਾਚਾ ਦਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੂਸਾ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਕੌਮ ਨਾਲ ਵੀ ਵਾਚਾ ਕੀਤੀ। ਨੂਹ ਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਵਾਚਾ ਉਸ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੀ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਵਾਚਾ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਭੇਟ ਜੋ ਅਬਰਾਮ ਨੂੰ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਚੜ੍ਹਾਉਣੀ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਨੂਹ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਸਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਦੀਆਂ ਬਾਅਦ ਅਬਰਾਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ।

ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਾਨਵਰ ਸਨ: ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਗਾਂ, ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਦਾ ਬੱਕਰੀ, ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਮੇਢਾ, ਇੱਕ ਫਾਖਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਕਬੂਤਰ। ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੀ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਗਾਂ, ਮੇਢੇ ਅਤੇ ਮਾਦਾ ਬੱਕਰੀ ਨੂੰ ਅੱਧਾਂ ਵਿੱਚ “ਕੱਟਿਆ” ਗਿਆ। ਇਹ ਚੜ੍ਹਾਵਾ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਪਰੀਖਿਆ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਫਿਰਐਨ ਦੀ ਧੀ ਲਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਬਾਲਕ ਮੂਸਾ ਸੀ। ਸੰਦੂਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਹ ਅੱਠ ਜੀਆਂ ਹਨ। “ਅੱਠ” ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ

ਝੰਡੇ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੰਜ ਜਾਨਵਰੀ ਚੜ੍ਹਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਧਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਚੜ੍ਹਾਵਾ ਅੱਠ ਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਨੂਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਬਰਾਮ ਦੇ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਉਹ ਪੰਜ ਪਸ਼ੂ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ "ਅੱਠ" ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸਤੀ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ "ਅੱਠ" ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਖਤਨੇ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਜੋ ਅਬਰਾਮ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਵਾਚਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੜਾਅ ਸੀ, ਜਨਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਅੱਠਵੇਂ" ਦਿਨ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਰੀਤ ਦੀ ਥਾਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨੇ ਲੈ ਲਈ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ "ਅੱਠਵੇਂ" ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। "ਅੱਠ" ਗਿਣਤੀ ਨੂਹ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੋਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਾਚਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੰਡੇ-ਰੂਪੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ "ਅੱਠਵਾਂ" ਹਨ।

ਉਹ ਪੰਜ ਜਾਨਵਰ ਪੰਜ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਜਹਾਜ਼ ਉੱਤੇ ਦੇ "ਅੱਠ" ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਉਹ ਮੌਤ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਅਬਰਾਮ ਦੀ ਭੇਟ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਭੇਟ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਭੇਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਨਵਰ ਸ਼ੁੱਧ ਜਾਨਵਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਉਹ ਪੂਰਨ ਹੋਮ-ਭੇਟਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਖ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀਕਰਤਾ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਅਬਰਾਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਬਲਿਦਾਨੀ ਜਾਨਵਰ ਉਪਾਸਨਾ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀਕਰਤਾ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਧਾਰਦੇ ਹਨ।

ਅਠਾਰ੍ਹਵੀਂ ਆਯਤ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਉਸ ਦਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਅਬਰਾਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ।" ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਉਤਪੱਤੀ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਇਹ ਪੜਾਅ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਚੌਦਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਦੂਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਅਬਰਾਮ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਤਪੱਤੀ ਸਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ, ਅਬਰਾਮ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਅਬ੍ਰਾਹਾਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਬਰਾਮ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਪਿਤਾ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,' ਅਤੇ ਅਬ੍ਰਾਹਾਮ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਅਨੇਕਾਂ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ।' ਅਬਰਾਮ ਦੇ ਸੱਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕੌਮ ਬਣਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਤਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਾ ਹੋਇਆ ਜਦ ਤੱਕ ਅਬਰਾਮ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ। ਤਦ ਉਹ ਇੱਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਾਚਾਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਿਤਾ ਬਣਿਆ। ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ ਨੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਦਰਸਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਅਬ੍ਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਇਸਹਾਕ ਦੀ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਲੀਬ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ—ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਉਹ ਤੀਜਾ ਵਾਚਾਕਾਰ ਪੜਾਅ 1844 ਵਿੱਚ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਤਪੱਤੀ ਬਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਬਰਾਮ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਖਤਨੇ ਦੀ ਰੀਤ ਨੂੰ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੇ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹੀ ਗੱਲ ਬਾਬਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 2300 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਮੰਦਰ ਦੂਜੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਾਲ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਤੀਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੀਂਹ ਪਹਿਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੂਜੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 457 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਦਾ ਤੀਜਾ ਫ਼ਰਮਾਨ 2300 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਆਪ ਹੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਰਬਭੋਮਤਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਤੀਜੇ waymark 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੀਜੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਰਬਭੋਮਤਾ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਜਿੱਤੂ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੀਜੇ ਹੁਕਮ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਲਈ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਦਰਸਾਇਆ। ਦੁਲਹਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਬੁੱਤ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੁਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਬੁੱਤ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਉਹ ਪਰੀਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਘਣਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਹ ਮਹਾਨ ਪਰਖ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਕ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹੀ ਇਸ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਖਾਣਗੇ।”

“ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; [ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:11-17, ਉਧਰਿਤ]। ”

“ਇਹ ਉਹ ਪਰਖ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਘਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਜਿਹੜੇ ਸਵਰਗੀ ਮੂਲ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ, ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।” Manuscript Releases, volume 15, 15.

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਉਹ ਪਰਖ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ “ਪਹਿਲਾਂ” ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹੀ ਉਹ ਪਰਖ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਦੀਵੀ ਮੰਜਿਲ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੁਲਹਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਚਿਤ ਵਿਆਹੀ ਪਹਿਰਾਵਾ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਜੋ ਅਹਿਦ ਦੇ ਦੂਤ ਦੀ ਸ਼ੋਧਕ ਅੱਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੋਹਰ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਵਿਆਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਹਰ ਲੱਗਣਾ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਬੌਧਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਦੋਹਾਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਥਿਰ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ‘ਜਦੋਂ’ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ, ‘ਤਦੋਂ’ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂਵਾਂ ਦੀ ਛਾਣ-ਬੀਣ ਆਵੇਗੀ। ਇਹ ਛਾਣ-ਬੀਣ ਉਹ ਨਿਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਭੂਚਾਲ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਵੇਲੇ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪਛਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੋਹਰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੀਸਰੇ ਵੇਅਮਾਰਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦਾ ਤੀਜਾ ਪੜਾਅ ਮੋਰਿਆਹ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਇਸਹਾਕ ਸੀ, ਜੋ ਕੇਵਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਹੀ ਪੂਰਵਛਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਮਲਾਕੀ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਭੇਟ ਦੀ ਵੀ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਨੂੰ ਗਲਾਕੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ਬੈਠੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਵਾਂਗ ਖਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਧਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣ। ਤਦ ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਭੇਟ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇੜੇ ਆਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਵਿਭਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵਿੱਚ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾਗੀਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨਿਆਇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ, ਸੈਨਿਆਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਮਲਾਕੀ 3:3-5.

ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭੇਟ 'ਤਦੋਂ' ਪੁਰਾਤਨ ਦਿਨਾਂ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਭੇਟ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਕਰਤੱਬ ਦੌਰਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਉਹ ਲੇਵੀ, ਜੋ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਸੀਹ ਨੇ "ਝੱਟ ਗਵਾਹ" ਹੋਣਾ ਹੈ। "ਝੱਟ ਗਵਾਹ" ਉਹ "ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਗਵਾਹ" ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਬਨਾ ਨੂੰ ਗੋਦ ਵਾਂਗ ਦੂਰਲੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਲਾਓਦੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਈਲ ਵਾਂਗ ਉਲਟੀ ਕਰਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਣਕ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਦੀ ਛਾਂਟ ਝੱਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤਿਮ ਗਤਿਵਿਧੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਹਨ। ਉਹ ਝੱਟ ਦੂਤ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮਲਾਕੀ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮਲਾਕੀ ਵਿੱਚ ਭੇਟ ਨੂੰ "ਪੁਰਾਤਨ ਦਿਨਾਂ ਵਾਂਗ" ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣਾ, ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ; ਇਹ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੀਆਂ ਦੋ ਝੁਲਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ; ਇਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਡੰਡੇ ਉੱਤੇ ਸੱਪ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ; ਇਹ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨੇਗੋ ਨੂੰ ਅੱਗੀ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਚਰਜ਼ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ; ਇਹ 1843 ਦੇ ਚਾਰਟ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸੀ, ਅਤੇ 1850 ਦੇ ਚਾਰਟ ਲਈ ਅਭਿਪ੍ਰੇਤ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ।

ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਤਨੇ ਦੀ ਗੀਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਬਣੀ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ, ਮੂਸਾ ਦੇ ਉਲਟ, ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਇਸਹਾਕ ਦਾ ਖਤਨਾ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਤੀਜੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਬਲੀਦਾਨ ਵਜੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ, ਤਾਂ ਇਸਹਾਕ ਉਸ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰੇਗਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਥਾਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਲਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮਿਲ ਕੇ ਸਲੀਬ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਲਈ ਦੋ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

"ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਹ ਮੋਹਰ ਕੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਪੁਜਾ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਨੁੱਖੀ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮਨ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਵਾਹ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹਨ।" Manuscript Release, number 21, 51.

ਉਤਪੱਤੀ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਚਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ 400 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਇਸੇ ਅਵਧੀ ਨੂੰ 430 ਸਾਲਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਿਰਗਮ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਹਟ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਪਰਦੇਸ-ਵਾਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੇ ਚਾਰ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ, ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਚਾਰ ਸੌ ਸਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਚਾਰ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਕੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਸੌ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਕੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਹ ਸਾਲ ਕੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ?

ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਯਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ ਸੌ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸੌ ਪੰਦਰਾਂ-ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੋ ਅਰਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਹਿਲਾ ਅਰਸਾ ਬੰਧਨ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਸੀ।

ਅਬਰਾਹਾਮ ਪਚੱਤਰ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਕਨਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਸਹਾਕ ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਨਮਿਆ ਜਦੋਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਇੱਕ ਸੌ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ (ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ)। ਯਾਕੂਬ ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਨਮਿਆ ਜਦੋਂ ਇਸਹਾਕ ਸੱਠ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਇੱਕ ਸੌ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਨਾਨ ਵਿੱਚ 215 ਸਾਲ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ 215 ਸਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾਕੇ 430 ਸਾਲ ਹਨ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਈ ਇਹ ਦੋ ਗਵਾਹੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੋ ਵਾਚਾਈ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ 430 ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਾਮ 400 ਦੀ। ਇੱਕ-ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਤ ਦੋ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੀ ਉਸ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਫ਼ਤਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਤ ਦੋ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਚਾਰ ਸੌ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਹਫ਼ਤੇ ਵਾਂਗ, ਦੋ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਨਾਨ ਵਿੱਚ 215 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ 215 ਸਾਲ, ਜੋ 1260 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1260 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ। ਉਹ 2520 ਦਿਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ "ਉਸ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦਾ ਝਗੜਾ" ਹਨ।

723 ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ 2520 ਸਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਲ 1260-1260 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੋ ਅਰਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ 1260 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1260 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵੱਲੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਮੱਧ ਸਲੀਬ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਮੱਧ (538) 1260 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਗਵਾਹੀ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਦੇ ਪਾਪਾਈ ਚੇਲੇ ਵੱਲੋਂ 1260 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਗਵਾਹੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ 538 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਦਰਸਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਵਿਰੋਧੀ-ਮਸੀਹ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ। 538 ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ।

ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਚਾਰ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਚਾਰ ਸੌ ਤੀਹ ਸਾਲ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਦੋ ਵਾਚਾਈ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਦੋ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵਾਚਾਈ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵਾਚਾਈ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੂਜੀ ਨਾਲ ਦਿਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਛੁਟਕਾਰੇ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਮੱਧਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਾਬਲ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਵਾਅਦਾਕਾਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚੋਂ, ਜੋ ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਇਕ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵਾਅਦਾਕਾਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵਾਅਦਾਕਾਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਤਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ ਮੁਸਾ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ "ਸਹੁੰ" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਾਨੀਏਲ 9/11 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠ ਵਿੱਚ ਤੇਰਵੀ ਆਯਤ ਦਾ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵੀ, ਜੋ ਚੌਦਵੀ ਆਯਤ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ 2300 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਸਹੁੰ," ਜੋ ਜੇ ਟੁੱਟੇ, ਤਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ "ਮੁਸਾ ਦਾ

ਸ਼ਾਪ" ਹੈ, ਜਦੋਂ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 677 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2300 ਸਾਲ ਵੀ ਹੋਏ। ਦੋਵੇਂ 2520 ਦੀਆਂ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰਤਾਵਾਂ ਤੇਰ੍ਹਵੀਂ ਆਯਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਚੌਦ੍ਹਵੀਂ ਆਯਤ ਦਾ ਉੱਤਰ 2300 ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਮੁਸਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵਾਅਦਾ-ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਲਫਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵਾਅਦਾ-ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਓਮੇਗਾ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਆਰੰਭਕ ਅਲਫਾ-ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇੱਕ ਗੁਲਾਮੀ ਅਤੇ ਦਾਸਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਛੁਟਕਾਰੇ ਨੂੰ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅਲਫਾ-ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ 430 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੋ ਸਮਾਨ ਅਵਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਨੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ, ਜੋ ਉਸ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਆਇ ਦੀ ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਵਧੀ, ਜੋ ਦੋ ਸਮਾਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੋ ਗਵਾਹ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅਲਫਾ-ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਆਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। 2520 ਸਾਲ ਅਤੇ 2300 ਸਾਲ, ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦੋ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਤੀਜਾ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਸੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜੋ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਤਿੰਨ ਸਾਕਸ਼ੀਆਂ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਓਮੇਗਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਇੱਕ ਅਰਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਦੋ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਇਹ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉੱਠਾਇਆ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ।

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਅਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਵਾਚਾ ਪਹਿਲੀ ਉਪਜ ਦੇ ਗੇਹੂੰ ਦੀ ਭੇਟ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲਹਿਰਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਰਚਨਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਦੋਹਰੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਸਾਖੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਮੇਂ ਦਾ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਬਰਾਮ ਦੀ ਭੇਟ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ—ਇੱਕ ਬੱਛੀ (ਜੋ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡੀ ਗਈ ਸੀ), ਇੱਕ ਬੱਕਰੀ (ਜੋ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡੀ ਗਈ ਸੀ), ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੇਂਡਾ (ਜੋ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡੀ ਗਈ ਸੀ), ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਫਾਖਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਬੂਤਰ।

ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਭੇਟਾਂ ਸਭ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕਤਾ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਇਹ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨ ਭੇਟਾਂ ਸਭ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਰੱਖਦੀਆਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਦੋ ਅਵਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਨਾਲ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਘੁੱਗੀ ਅਤੇ ਕਬੂਤਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਉਮਰ ਨਹੀਂ ਜੋੜੀ ਗਈ; ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਨੌਜਵਾਨ ਹੋਣੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋ ਪੰਛੀਆਂ ਜਾਂ ਦੋ ਝੁੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੋ ਝੁੰਡ ਮਹਾਨ ਭੀੜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਅਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਪਰ ਦੋ ਪੰਛੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗੌਣ ਅਰਥ ਹੈ। ਕਬੂਤਰ ਅਸਥਾਨ ਲਈ ਚੜ੍ਹਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਵਜੋਂ ਕਬੂਤਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਕਸਰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਫਾਖਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜਦਕਿ ਅਬਰਾਮ ਦੇ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਵਿੱਚ ਕਬੂਤਰ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਪੰਛੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨਾ ਨਿੱਘਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੰਖ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਬੁਰਾ, ਇੱਕ ਅਜੇਹਾ ਪੰਛੀ ਜਿਸ ਦੇ ਪੰਖ ਨੇਚੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਦੋ ਪੰਛੀ ਕਣਕ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਹਨ।

ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਧੁੱਜਾ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਵਾਂਗ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਦੋ ਅਸੁੱਧ ਪੰਛੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਉਠਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਨਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ।

ਫਿਰ ਉਹ ਦੂਤ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੁਣ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਕਰ ਅਤੇ ਵੇਖ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਕਲਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਦ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਏਫਾਹ ਹੈ ਜੋ ਨਿਕਲਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ, ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰੂਪਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਸੀਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਤੇਲਾ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਇਸਤਰੀ ਹੈ ਜੋ ਏਫਾਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬੈਠੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਏਫਾਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਸੀਮੇ ਦਾ ਭਾਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਠਾਈਆਂ ਅਤੇ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀਆਂ; ਅਤੇ ਹਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੰਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੰਖ ਲੱਕਲੱਕੇ ਦੇ ਪੰਖਾਂ ਵਰਗੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏਫਾਹ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਠਾ ਲਿਆ। ਤਦ ਮੈਂ ਉਸ ਦੂਤ ਨੂੰ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪੁੱਛਿਆ, ਇਹ ਏਫਾਹ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ? ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਿਨਆਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਥਾਪਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਸੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜ਼ਕਰਯਾਹ 5:5-11.

ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਜੋ "ਦੁਸ਼ਟਤਾ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਪੌਲੁਸ ਦੁਆਰਾ "ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਆਪਣਾ ਘਾਤਕ ਘਾਅ 1798 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਟੋਕਰੀ ਉੱਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੈਠੀ ਹੈ, ਸੀਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਤਾਲੰਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਤਮਵਾਦ ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਸ਼ਿਨਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਸ ਘਰ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਪੂਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਜੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਵਿੱਚ ਨਕਲੀ ਝੰਡਾ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਫਾਖਤਿਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਦ ਸੰਸਾਰ ਰੋਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੋਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਹਰ ਅਸੁੱਧ ਅਤੇ ਘ੍ਰਿਣਿਤ ਪੰਛੀ ਦਾ ਪਿੰਜਰਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਫਾਖਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਲਵਾਨ ਸੁਰ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਮਹਾਨ ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਭੂਤਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ, ਹਰ ਅਸੁੱਧ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅੱਡਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਅਸੁੱਧ ਅਤੇ ਘ੍ਰਿਣਿਤ ਪੰਛੀ ਦਾ ਪਿੰਜਰਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 18:2.

ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, 'ਇਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।' ਉਹ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਇਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀਨ ਅਵਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਸਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮਿੱਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਅਬਰਾਮ ਦੀ ਭੇਟ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬਛੜੀ, ਮਾਦਾ ਬੱਕਰੀ ਅਤੇ ਮੇਢੇ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਚਾਈ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਵਾਚਾਈ ਮੰਦਰ ਦਾ ਝੰਡਾ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਇੱਕ ਮੁਕਟ ਵਜੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ; ਬਛੜੀ, ਮਾਦਾ ਬੱਕਰੀ ਅਤੇ ਮੇਢਾ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਪੰਛੀਆਂ ਨਾਲ ਭੇਦ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੇ ਹਨ। ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਾਚਾਈ ਮੰਦਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਸਾਰੀਆਂ ਟਿੱਬੀਆਂ ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਬਰਾਮ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਾਚਾਈ ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਦੇ ਹਰ ਇਕ ਤੱਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਰ ਇਕ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਸਮਕਾਲੀ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਬੀ ਚੰਦਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਦਮ ਅਬਰਾਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਾਚਾਈ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਉਹ ਫ੍ਰੈਕਟਲ, ਜੋ ਅਬਰਾਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਾਚਾਈ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਬਰਾਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਵਾਚਾਈ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਾਂਗੇ।

ਅਬਰਾਮ ਦੀਆਂ "ਅੱਠ" ਭੇਟਾਂ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਭੇਟਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਥਾ ਵਿੱਚ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵਜੋਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ।

ਪੌਲੁਸ ਦੇ 430 ਸਾਲ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀਨ ਅਵਧੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਬਰਾਮ ਦੇ 400 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤਰਕਸੰਗਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਧੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰ ਸੌ ਸਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਥੋਂ ਹੀ ਅੱਗੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਬਚਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸੈਨ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸਕੋ ਦੀ ਉਜਾੜ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।” ਪੱਤਰ 154, 26 ਮਈ, 1906।